Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2025/1539

25.7.2025

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/1539

av den 18 juli 2025

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Det har visats att användningen av ordningen med en enda kontaktpunkt för import (*IOSS*) underlättar och garanterar ökad efterlevnad av mervärdesskattereglerna i samband med import och därmed säkerställer att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen till nackdel för varor från unionen genom mindre effektiv skatteuppbörd på import av försändelser av ringa värde från tredjeländer till konsumenter i unionen. Mot bakgrund av den exponentiellt ökande importen är det nödvändigt att ytterligare uppmuntra användningen av IOSS-ordningen. För att uppnå detta mål bör leverantörer eller faktiska leverantörer som inte är registrerade i IOSS-ordningen, men som utför leveranser inom ramen för IOSS-ordningen, som regel vara skyldiga att betala mervärdesskatt vid import och vid distansförsäljning av importerade varor i de medlemsstater som utgör varornas slutdestination, vilket skulle kräva registrering i var och en av dessa medlemsstater.

(2) För att skydda medlemsstaternas skatteintäkter bör leverantörer eller faktiska leverantörer som inte är etablerade i unionen och som inte använder IOSS-ordningen vara skyldiga att utse en skatterepresentant som åtar sig alla mervärdesskatteskyldigheter i samband med alla importsändningar som omfattas. Denna skyldighet bör dock inte gälla om leverantören eller den faktiska leverantören är etablerad i ett land som förtecknas i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/942 [3] eller i ett land med vilket importmedlemsstaten har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd. För att förbättra kontrollen av efterlevnaden är skyldigheten att använda en skatterepresentant en lämplig och proportionell åtgärd för leverantörer eller faktiska leverantörer som inte är etablerade i unionen och som inte använder sig av IOSS-ordningen.

(3) Villkoren för att utse en sådan skatterepresentant för betalning av mervärdesskatt bör anpassas till de villkor som gäller för skyldigheten för leverantörer eller faktiska leverantörer som är etablerade utanför unionen att utse en förmedlare för användningen av IOSS-ordningen, i syfte att säkerställa lika villkor för uppbörden av mervärdesskatt vid distansförsäljning av importerade varor som omfattas. Detta innebär att vissa leverantörer eller faktiska leverantörer som är etablerade utanför unionen skulle bli skyldiga att ha en skatterepresentant för både mervärdesskatt vid import och mervärdesskatt vid distansförsäljning av importerade varor i varje medlemsstat där sådana leveranser äger rum. Eftersom importmedlemsstaten och den medlemsstat som utgör varornas slutdestination när det gäller distansförsäljning av importerade varor kommer att vara densamma när IOSS-ordningen inte används, kanske det inte finns något behov av att utse två olika skatterepresentanter i den medlemsstaten.

[1] Yttrande av den 8 juli 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).
[2] EUT C, C/2024/1579, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
[3] Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/942 av den 10 juni 2021 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 2006/112/EG vad gäller fastställandet av förteckningen över tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som har ett liknande tillämpningsområde som rådets direktiv 2010/24/EU och rådets förordning (EU) nr 904/2010 (EUT L 205, 11.6.2021, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) När IOSS-ordningen inte används tas mervärdesskatten vid import av försändelser som omfattas ut direkt av den medlemsstat som utgör varornas slutdestination, som är den medlemsstat där importen sker. I fall där IOSS-ordningen används är importen däremot undantagen från mervärdesskatt, och mervärdesskatten vid distansförsäljning av importerade varor tas ut av leverantören eller den faktiska leverantören och betalas till dennes identifieringsmedlemsstat, som överför mervärdesskatten till de berörda konsumtionsmedlemsstaterna. Vid fastställandet av villkoren för att utse en skatterepresentant när IOSS-ordningen inte används bör denna situation därför beaktas. När medlemsstaterna fastställer villkoren för att utse en förmedlare när IOSS-ordningen används får de kräva garantier som är adekvata och står i proportion till de risker som är förknippade med de personer och de transaktioner som förmedlarens verksamhet avser.

(5) Indirekta tullombud har en betydande roll i förfarandena för import av försändelser. Även om deras uppgift i första hand rör tullbestämmelser kan de ha en aktiv roll när det gäller att säkerställa att mervärdesskatt vid import tas ut. För närvarande är detta möjligt om det indirekta tullombudet är utsett till betalningsskyldig för mervärdesskatten vid import. Inom ramen för de åtgärder för att uppmuntra användningen av IOSS-ordningen som införs genom detta direktiv skulle det indirekta tullombudet dock kunna anses skyldigt att betala mervärdesskatt vid import om det indirekta tullombudet agerar som skatterepresentant för den som är betalningsskyldig för sådan mervärdesskatt. Eftersom det indirekta tullombudet kan, men inte är skyldigt att, agera som skatterepresentant, är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att göra indirekta tullombud som inte agerar som skatterepresentant solidariskt ansvariga för att betala mervärdesskatt vid import, i syfte att säkerställa betalningen av mervärdesskatt vid import. Dessutom bör medlemsstaterna ges möjlighet att göra andra personer, till exempel personer som är skyldiga att betala tullskuld vid oriktigheter på tullområdet, solidariskt ansvariga för att betala mervärdesskatt vid import.

(6) Inom ramen för de åtgärder för att uppmuntra användningen av IOSS-ordningen som införs genom detta direktiv, är leverantören eller den faktiska leverantören systematiskt betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import. Följaktligen övergår de berörda varorna inte till fri omsättning om leverantören, den faktiska leverantören och, i tillämpliga fall, den skatterepresentant som utsetts av dem eller den person som kan hållas solidariskt ansvarig för att betala mervärdesskatt vid import inte fullgör mervärdesskatteskyldigheterna avseende vissa importerade varor. För att undvika att kunden får ta konsekvenserna av att de betalningsskyldiga för mervärdesskatt vid import inte fullgör sina skyldigheter, bör medlemsstaterna kunna tillåta att kunden – efter kundens samtycke – betalar den mervärdesskatt vid import som leverantören eller den faktiska leverantören ska betala, om leverantören eller den faktiska leverantören inte fullgör sina registrerings- och betalningsskyldigheter och om leverantören eller den faktiska leverantören är okänd för den person som lämnar in tulldeklarationen vid importtillfället. Medlemsstaterna bör dock tillåtas att fastställa lämpliga villkor och förfaranden för att tillämpa denna möjlighet, för att undvika att kundens betalning av mervärdesskatten vid import gör de åtgärder för att uppmuntra användningen av IOSS-ordningen som införs genom detta direktiv mindre effektiva. Denna betalning bör inte påverka kundens möjlighet att återkräva mervärdesskatten vid import från leverantören eller den faktiska leverantören enligt tillämplig civilrätt. Eftersom syftet med denna möjlighet är att övervinna de svårigheter som uppstår i samband med att ansvaret vid importsändningar övergår från kunden till leverantören eller den faktiska leverantören, bör kommissionen bedöma huruvida det är motiverat att behålla dessa regler efter slutförandet av tullreformen.

(7) I enlighet med de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 7 i rådets direktiv 2006/112/EG ([4]) är kunden den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import knuten till distansförsäljning av importerade varor som omfattas. Detta strider mot målet att flytta ansvaret från kunden till leverantören eller den faktiska leverantören och göra dem systematiskt betalningsansvariga för mervärdesskatt vid import av dessa varor. Även i de fall där kunden betalar mervärdesskatten vid import förblir leverantören eller den faktiska leverantören i princip ansvarig. Därför bör de särskilda ordningarna inte längre tillämpas och de bör utgå.

(8) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([5]), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

(9) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att påskynda konceptet med en gemensam mervärdesskatteregistrering i unionen, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

([4]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).
([5]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

(10) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 201 ska ersättas med följande:

”*Artikel 201*

1. Mervärdesskatt ska vid import betalas av den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av importmedlemsstaten.

2. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel ska den leverantör eller, i tillämpliga fall, den faktiska leverantör i enlighet med artikel 14a.1, som bedriver distansförsäljning av varor importerade från tredjeterritorier eller tredjeländer som omfattas av den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 vara den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import.

3. Om den leverantör eller den faktiska leverantör som avses i punkt 2 i denna artikel inte är etablerad i gemenskapen utan i ett tredjeland med vilket varken unionen eller importmedlemsstaten har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i rådets direktiv 2010/24/EU (*) och förordning (EU) nr 904/2010, ska den leverantören eller faktiska leverantören utse en skatterepresentant i importmedlemsstaten till betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import.

4. Om importen av varor är undantagen i enlighet med artikel 143.1 ca ska punkt 3 i den här artikeln inte tillämpas.

(*) Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).”

2. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 201a*

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 201.2 och 201.3, och om de personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt vid import inte fullgör sina skattemässiga skyldigheter enligt de punkterna, får medlemsstaterna, på villkor och i enlighet med förfaranden som de ska fastställa, tillåta att kunden betalar den mervärdesskatt vid import som dessa personer ska betala.”

3. Artikel 204.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”När den beskattningsbara transaktionen utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat i vilken mervärdesskatten ska betalas och det med det land i vilket den beskattningsbara personen är etablerad eller har sitt säte inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010, får medlemsstaterna dessutom införa bestämmelser om att en skatterepresentant som utsetts av den icke-etablerade beskattningsbara personen ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatt.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Med avvikelse från första och andra styckena i denna punkt ska en beskattningsbar person, om denne är skyldig att utse en skatterepresentant i enlighet med artikel 201.3, utse en skatterepresentant till betalningsskyldig för mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor importerade från tredjeterritorier eller tredjeländer som omfattas av den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4.”

4. I artikel 205 ska följande stycke läggas till:

”I de fall som avses i artikel 201.2 och 201.3 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än kunden och den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt ska vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatt vid import.”

5. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 205a*

Senast den 31 mars 2032 ska kommissionen, på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat, för rådet lägga fram en utvärderingsrapport om hur artiklarna 201.2, 201.3, 201.4 och 201a samt artikel 204.1 fjärde stycket och artikel 205 andra stycket fungerar, inbegripet hur de inverkar på den inre marknadens funktion, samt bedöma behovet av att behålla artikel 201a och artikel 205 andra stycket och om det anses nödvändigt lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.”

6. I avdelning XII ska kapitel 7 utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 2025.

På rådets vägnar

M. BJERRE

Ordförande